

# РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. Ловеч, 07.02.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ**, в публично заседание на  
единадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния  
състав:

Председател: ТАТЯНА МИТЕВА

Членове: ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА  
ЗОРНИЦА А.А

при участието на секретаря ЕЛЕНА ПЕНЧЕВА  
като разгледа докладваното от ТАТЯНА МИТЕВА Въззивно гражданско  
дело № 20234300500460 по описа за 2023 година

### **ПРОИЗВОДСТВО по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.**

С решение № 261/ 19.06.2023 година, постановено по гр.дело № 1712/  
2022 година по описа на Ловешкия районен съд, е признато за установено по  
отношение на Х. А. К., че дължи на „БАНКА ДСК“ ЕАД, с ЕИК \*\*\*, сума в  
размер на 19 380,63 лв.– главница, ведно със законната лихва от 26.10.2021 г.  
до изплащането ѝ, 2 467,15 лв. – договорна лихва за периода 25.05.2020 г. до  
22.09.2021 г., 21,54 лв. обезщетение за забава за периода 23.09.2021 г. до  
25.10.2021 г. предмет на издадена Заповед № 1033 за изпълнение на парично  
задължение въз основа на документ по чл. 417 от 27.10.2021 г. по ч. гр. д. №  
1995/2021 г., като искът за сумата от 137,51 лв. – лихвена надбавка за забава  
за периода 25.05.2020 г. до 22.09.2022 г. е отхвърлен. Присъдени са и  
следващите се разноски.

Срещу решението е подадена въззивна жалба от „Банка ДСК“ ЕАД с вх.  
№ 6433/ 10.07.2023 година (клејмо 07.07.2023 година), в частта, с която е  
отхвърлил предявения иск за сумата от 137.51 лва, представляваща лихвена  
надбавка за забава за периода от 25.05.2020 г. до 22.09.2022 г. Посочва, че е

неправилно съдът е приел, че размерът на неустойката за забава върху просрочената главница е в нарушение на чл. 33 от Закона за потребителския кредит. Изтъква, че от заключението на вещото лице по съдебно-икономическата експертиза е видно, че неплатената главница е олихвявана с 10 %. Счита, че уговорката в чл. 18.2 от ОУ към Договора за кредит отговаря на законовите изисквания, като действително в периода на забава банката е начислявала допустимия процент съгласно изискването на чл. 33 от ЗПК.

В този смисъл моли да бъде постановено въззивното решение, както и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл. 263 от ГПК не е постъпил отговор от въззиваемия.

В съдебно заседание „Банка ДСК“ ЕАД не се представлява.

Въззиваемата страна се представлява от адв. С. Т., особен представител, която оспорва въззивната жалба имоли да бъде отхвърлена. Посочва, че по делото е безспорно установено, че лихвената надбавка е вариала в размер над законната лихва на БНБ, която към този момент е бил 10 %. В този смисъл, правилен е извода на първоинстанционния съд за неравноправност на тази договорна клауза. Изтъква, че решението е постановено в съответствие с чл. 33 от Закона за потребителските кредити. В този смисъл моли да бъде произнесен въззивният съдебен акт.

От събраните по делото доказателства, приложени към гражданско дело № 1712/ 2022 година по описа на Ловешкия районен съд, както и от становището на страните, преценени поотделно и в тяхната взаимовръзка и обусловеност съдът приема за установено следното:

На 13.12.2019 година между „Банка ДСК“ ЕАД, от една страна като кредитор, Х. А. К., с ЕГН \*\*\*\*\*, като кредитополучател, е сключен Договор за кредит за текущо потребление със срок за издължаване 120 месеца с падеж 25-то число от месеца. Съгласно клаузите на договора е уговорен променлив лихвен процент в размер на 8.60% годишно или 0.02% на ден, формиран от стойността на референтен лихвен процент, представляващ индикатор „среден лихвен процент по салда и срочни депозити в рева на домакинства, със срок над 1 ден до 2 години 0.17%, който при отрицателна стойност се приема със стойност нула, и фиксирана преференциална надбавка в размер на 8.430 % при изпълнение условията на програма ДСК Партньори плюс. При нарушаване на условията е предвидена фиксирана надбавка в

размер на 13.28%. Към договора са приложени и подписани Общи условия за предоставяне на кредит за текущо потребление и такси по кредити за текущо потребление.

Съгласно чл. 18.1 от ОУ е предвидено олихвяване на съответната част от вноската, представляваща главница с договорения лихвен процент, увеличен с надбавка в размер на десет процентни пункта.

Договорен е и месечен погасителен план и ГПР в размер на 9.91 %.

С покана – уведомление изх. № 0030-20-01766/ 03.08.2021 година, връчена по реда на чл. 47 от ГПК, чрез залепване на уведомление от ЧСИ, „Банка ДСК” ЕАД, кредитополучателят К. е уведомен, че обявява кредита за предсрочно изискуем.

По повод подадено на 26.10.2021 година (клеимо 25.10.2021 г.) заявление от „Банка ДСК” ЕАД, поради настъпила предсрочна изискуемост на кредита, по ч.гр.д. № 1995/2021 г. по описа на ЛРС е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417 ГПК срещу Х. А. К., с ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: гр. Л., ул. „С.С.“ № 34, в качеството на кредитополучател, за заявените вземания. Съгласно съобщение от ЧСИ Румен Димитров заповедта е връчена при условията на чл. 47 от ГПК, чрез залепване на уведомление.

С определение № 1001/ 17.10.2022 година по ч.гр.д. № 1995/2021 г. заповедният съд на основание чл. 415, ал.1, т.2, вр. ал.2 от ГПК е указал на заявителя да предяви иск за установяване на вземането. Разпореждането е получено на 25.10.2021 година, като 25.11.2021 година (клеимо 24.11.2021 година) е подадена молба, към която са приложени доказателства за предявяване на иск за установяване на вземането в срока по чл. 415 от ГПК.

В първоинстанционното производство е назначена ССчЕ, от която е видно че сумата от 20 000 лева е преведена по сметка на длъжника на 13.12.2019 година. Изцяло изплатени са вноски с настъпил падеж от първа до пета, вкл. по погасителния план или общо сумата от 1 243.74 лева от които 619.37 лева главница и договорна лихва 621.84 лева. Първата неплатена вноска е с падеж 25.05.2020 година до датата на предсрочната изискуемост 22.09.2021 година банката е начислявала лихва за забава върху просрочената главница в размер на 10% (законната лихва към този момент). Олихвяването е с натрупване на просрочените месечни главници по периоди. Неплатените

суми по договора са 19 380.63 лева главница; 2 334.15 лева договорна лихва; 137.41 лева неустойка/наказателна надбавка/ от 25.05.2020 година до 22.09.2021 година и 177.66 лева обезщетение за забава от 23.09.2021 година до 26.10.2021 година.

При така изложените факти съдът приема, че е сезиран с иск с правно основание чл.430 от ТЗ, вр. с чл.422 ГПК. Безспорно установено по делото е, че между страните по делото е сключен валиден договор за банков кредит, по който са платени изцяло първите пет вноски, първата с падеж 25.12.2019 година, а петата – 25.05.2021 година. Следващите вноски по кредита не са погасявани на падежа, като кредитът е обявен за пресрочно изискуем на 23.09.2021 година.

Въззивното производство се развива по отношение на частта, с която е отхвърлен искът за заплащане на сумата от 137.41 лева обезщетение за забава от 25.05.2020 година, падежа на първата неплатена вноска, до 22.09.2021 година – обявяването на кредита за пресрочно изискуем.

Настоящата инстанция счита, че въззивната жалба е основателна. Видно от заключението на съдебно-икономическата експертиза, неоспорена от страните, върху главницата, от датата на първата падежираля непогасена вноска до датата на обявяването на кредита за пресрочно изискуем, начисляваната лихва за забава е била в размер на 10%, в какъвто размер е била и действащата законна лихва. В този смисъл не е налице противоречие с разпоредбата на чл. 33 от ЗПК.

Предвид изложеното решение № 261/ 19.06.2023 година, постановено по гр.дело № 1712/ 2022 година по описа на Ловешкия районен съд в обжалваната част следва да бъде отменено и вместо него постановено уважаване на исковата претенция за сумата от 137,51 лв. – лихвена надбавка за забава за периода 25.05.2020 г. до 22.09.2022 г.

При този изход на процеса Х. А. К., следва да бъде осъден на основание чл. 78 от ГПК да заплати на „Банка ДСК“ АД разносните за настоящото производство в размер на 425 лева, от които 25 лева д.т., 300 лева за особен представител и 100 лева юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 78, ал.8 от ГПК, вр. чл. 25 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Воден от гореизложените мотиви, Ловешкият окръжен съд

## **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** решение № 261/ 19.06.2023 година, постановено по гр.дело № 1712/ 2022 година по описа на Ловешкия районен съд, в обжалваната част, като вместо него постановява:

**ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО** по отношение на Х. А. К., ЕГН \*\*\*\*\*, с постоянен адрес: гр. Л., ул. „С.С.“ № 34, че дължи на „БАНКА ДСК“ ЕАД, ЕИК \*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „М.“ № 19, сума в размер на 137,51 лева (сто тридесет и седем лева петдесет и една стотинки) – лихвена надбавка за забава за периода 25.05.2020 г. до 22.09.2022 г., предмет на издадена заповед № 1033 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК от 27.10.2021 година по ч.гр.д. № 1995/ 2021 година по описа на РС I Ловеч.

**ОСЪЖДА** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Х. А. К., с ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: гр. Л., ул. „С.С.“ № 34 да заплати на „БАНКА ДСК“ ЕАД, с ЕИК \*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „М.“ № 19 сумата от 425 лв. (четиристотин двадесет и пет), представляваща съдебно-деловодни разноси.

В останалата част решението като необжалвано е влязло в сила.

Решението подлежи на касационно обжалване на основание чл.280, ал.3 ГПК, с оглед цената на предявените искове.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_